

ANUNCIERILE

IN TOATA ROMANIA I. n. 48
IN STRAINATATE: 60
RECLAME SI RECLAME:
Litera pe lit, pagina IV, 30 bani.
III, 80 bani, pe pag. II, 2 lei noi.
Reclame 2 lei noi linia.
Număr în capitală 10 bani.

TIMPUL

ESTE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biurul Redacției și Administrației: Palatul „Dacia.”

ANUNCIERILE

Se primesc în străinătate: La D-nii Haasen-
stein & Vogler în Vienna, Walfischgasse 100,
A. Oppel în Vienna, St. Michael's 2; Rudolf
Moser în Vienna, Seilerstätte 2; Philipp
Loh în Vienna, Eschenbachgasse 11; J. Lang
& Comp. în Pesta, Havas-Lafite & Comp.
în Paris, C. Adam 2, Carrefour de la Croix-
Rouge 2, Paris; Grain & Comp. Rue Dronot 2 Pa-
ris; Hug. Micaud, 139-140, Fleet Street London
Scrisorile nefrancaute nu se primesc.
Articolele nepublicate se vor arde.
Un număr în Districte 15 bani.

de Bucuresti, 24 Aprilie.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes items like 'Renta ungară în aur', 'Bonuri de tesaur ugar', etc.

Cursul de Viena, 6 Mai.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes items like 'Renta ungară în aur', 'Bonuri de tesaur ugar', etc.

Cursul de Berlin, 6 Mai.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes items like 'Acțiunile Căilor ferate române', 'Obligațiunile române', etc.

PLECAREA TRENURILOR

Table with 4 columns: Route, Direction, Time, and Price. Lists train routes like 'Bucuresti - Suceava', 'Suceava - Bucuresti', etc.

TELEGRAMS

(Agenția Havas).
Serviciul de la 6 Mai, 4 ore seara.
Constantinopol, 6 Mai.
Vienna, 6 Mai.
Londra, 6 Mai.
Constantinopol, 6 Mai.
Londra, 6 Mai.
Constantinopol, 6 Mai.
Londra, 6 Mai.
Vienna, 6 Mai.
Berlin, 4 Mai.
Bombay, 6 Mai.
Vienna, 6 Mai.

BUCURESTI 25 APRILIE 7 MAIU

De câte ori făceam observările noastre asupra infructuosității intrării în război a Romanilor contra Turciei, liberalii și alții de un gând cu ei ne înșiră marile avantaje morale. pe care nația le-a câștigat, trimițându-și fiioara sârca să moară de frig, de foame și de gloanțe înaintea valurilor de pământ a întăriturilor Plevnei.
Când le spuneam, că o asemenea conlucrare, ce pentru ai noștri era un fel de martiriu, trebuia să fie ținut în cumpănă de foloase, chezașuite înscris și legate cu noduri, foile liberale rideau de zăpăsi și chezașie, vorbeau de generositatea aliatului nostru, de vitejia cu care se bat doborâșii, de „A! bravii mei copii!” exclamat de cutare ori cutare ofițer străin, de laudele jurnalelor străine; cu un cuvânt amăgitoare glorie, vorbele mari la care aplaudă necunoscătoarea mulțime se imflaseră ca rîul de munte, înecând glasurile celor puținii, cari cunoscători ai istoriei naționale și a istoriei marelui vecin, prevedeau de mai înainte ce frumuseți or să se întempe când vremile se vor limpezi.
Nu știm de ce, dar de câte ori gândim la războiul ce l'am purtat și la roadele ce le-am cules, ne vine în minte vestitul monolog a lui Sir John Falstaff, în care el dă definiția onorului.
Gloria nu se bea, nu se mănâncă, nu se îmbracă; ea nu vindecă oasele sfărâmate de ghiulele, nu cărpește mantalele rupte prin care sufliă amorțitorul crivăț, nu înlocuiește porumbul crud, pe care l'au mâncat soldații noștri, cu pâine caldă, c'un cuvânt gloria ce-o câștigă e frumos lucru, dar pentru dânsa e bine ca omul să nu riște nici măcar degetul cel mic, necum zeci de mii de oameni și zeci de milioane de bani, storși la urma urmelor tot din spânarea muncii productive, a țărânelor.
La anul 1392, regele Sigismund al Ungariei încheiase alianță cu Mircea cel Bătrân în contra Turcilor, Sigismund trece Dunărea și ia Nicopoli, apoi auzind de turburări în patria lui țară, se întoarce cu oaste cu tot din campanie, lăsând pe Mircea singur cu țara în fața dreptului ce-l aveau Turcii de a se rădăbuna. Ce face însă Mircea? Poate că, mișcat de nenorocirile nobilului său aliat, s'au despărțit cu lacrimile în ochi de dânsul, urându-i isbândă bună în Ungaria? Ba de loc. Mircea, întemeiat pe tratatul de alianță îl somează pe rege să continue războiul, căci altfel va fi rău. Regele

nu urmează, se întoarce prin Oltenia, e încunjurat de oastea ușoară a țării Românești și scapă abia cu puținii oameni ca prin urechile acului în Ardeal. Stricatu-s'au poate prietășugul pentru vecinicie prin acest act de resbunare? Ba nu, căci doi ani după aceea încheie o nouă alianță cu același rege al Ungariei. În sfârșit această alianță îl duce pe Mircea din nou înaintea Nicopolei, unde în fața strălucitei oști creștine stătea Baiazid Fulgerul. După planul cumințe de război trebuia ca lupta să înceapă Români cu oastea ușoară și abia după aceea să intre în luptă greaua cavalerie franceză. Dar cavalerii francezi, setoși de glorie și plini de ambiție, nu vor să stea în urma moldovenilor și muntenilor, ci vor în frunte să dea năvală vitejască, să spulbere pe Turci. Ce face Mircea? Recunoscând poate generositatea cavaleriei s'a plecat acestui plan glorios și s'a învoit să rămâie el în urmă? El a tuns-o binișor cu oaste cu tot peste Dunăre lăsând oastea crucii în stărea lui Dumnezeu și a unei sorți, pe care el o prevedea foarte clar. Și cum prezisese el în consiliul de război, așa s'a întemplat.
Creștinii conduși de entuziasm, de dorința de glorie, de cavalerism și generositate, au fost cumplit bătuiți în urma planului pe dos, dictat numai de sentimente frumoase, iar Mircea și-a scăpat oastea sa intactă în urma planului său cumințe; o oastea mică, însă prețioasă, cu care peste un an el a stins pe același Baiazid, care sfârșise frumoasa oaste creștină, în care erau față cele mai nobile și mai glorioase nume ale Europei.
Dar Mircea era un biet român cu mintea coaptă, care știa, că popoarele au lucruri mai scumpe de apărare, decât gloria.
Nouă ni se pare deci, că de-am fi urmat cum urmau bătrânii, de ne-am fi păstrat pentru vreme, în care într'adevăr existența țării ar fi fost în joc, mai bine am fi făcut. Apoi am mai adăoga, că în schimbul suferințelor reale, a morții reale, a banilor reali, cheltuiți cu războiul, ar fi trebuit să căpătăm bunuri reale — nu cuvinte frumoase prin gazete străine. Acesta-l lucru aproape de mintea omului, în cât toate foloasele morale puse în cumpănă cu ceea ce am fi trebuit să câștigăm după o campanie victorioasă sunt te miri ce și mai nimice.
Acuma situațiunea e cu totul alta și mult mai nefavorabilă; o mulțime de lucruri sunt cu puțință. Se vorbește de o nouă convenție ruso-română. Această convenție n'ar avea pentru noi nici un folos real, dar

mulțime de pagube. Presupunând că în schimbul unei noi convenții, Rusia ar renunța la Basarabia, ce se va întempla? Rusia învingătoare va sta față cu Austria armată și se va învoi să împartă și țara noastră; Rușii vor lua Moldova, Austriacii țara românească, sau în cazul cel mai bun, Austria le va lua pe amândouă și vom fi buni-bucuroși că începem sub un stat, în care cîntul nu joacă nici un rol. Rusia învinsă va trebui să renunțe și țara noastră; silită de un al treilea, încât toate sacrificiile noastre de pînă acum și viitoare nu ne vor aduce, de cât ceea ce timpul ar fi trebuit să ne aducă prin puterea lucrurilor.
C'un cuvânt poziția noastră e mai grea decât ori-și când, dar aceasta ar fi foarte puțin dac'am fi știut a ne păstra și dac'a n'am fi contribuit noi înșine de-a o încurca și mai rău.
Germania. De și de cât-va timp principele Bismark, ca mijlocitor între Englitera și Rusia, a luat în mânele sale direcția negocierilor diplomatice din Europa, nici până astăzi atitudinea Germaniei nu s'a pronunțat, ast-fel, în cât conjuncturile și combinațiunile ziarelor tot mai trebuie să înlocuească informațiunile pozitive.
În vreme-ce unele dintre ziare ne încredințază că Imperatul Germaniei și cancelarul său, recunoscător fiind pentru serviciile Rusiei, pe timpul războiului cu Franța, sunt hotărâți a susține cauza Rusiei, altele susțin că, în diplomatie neputând fi vorba de sentimente, Germania nu va consulta de cât interesele sale și prin urmare, cel puțin indirect, va combate pe Ruși.
Ziarul rusesc, „Ruski mir” dimpreună cu alte ziare rusești, admitând cea de a doua din aceste presupuneri, se rotește în următorii termeni asupra mediațiunii germane:
„Mediațiunea germană ar fi pentru noi foarte prețioasă, dacă ea ar reduce pretensiunile Austro-Ungariei și ar isola pe Englitera; durere însă, adevăratul ei scop este de a micșora achizițiunile, pe care le-am făcut cu prețul sângelui nostru. Germania nu pune preț numai pe alianța ei cu Rusia, ci și pe amicitia Austriei și Engliterii, și opinia publică din Germania tot mai lămurit se pronunță contra noastră, cu toate că mai înainte manifestase o simpatie generală pentru marea operă a eliberării creștinilor din orient întreprinsă de noi. Se vede acum, că

Germanii nu aveau simpatii pentru noi, ci pentru obiectele stăruințelor noastre, și după-ace opera e implinită, se îndreptează contra noastră și susțin niște interese europene, care, după părerea lor, nu sunt compatibile cu preponderanța Rusiei între popoarele din orient, ce sunt de aceeași origine ca dânsa.
Ast-fel fiind dispozițiunile în Germania, e peste puțință a spera că stăruințele Cabinetului din Berlin vor avea un rezultat favorabil.
Austro-Ungaria. — În sfârșit cercurile politice din Viena iarăși încep a se pune în mișcare.
Înainte de toate se asigură, că în consiliul de miniștri ținut în Viena la 3 Mai sub președinția Imperatorului, s'au luat hotărâri definitive relativ la reînnoirea pactului dualist. Basate fiind pe concesiuni reciproce, se crede că aceste hotărâri vor asigura, în sfârșit, înțelegerea între cele două părți ale monarhiei.
În aceeași vreme cabinetul din Viena pare a fi hotărât să se pronunțe din nou față de complicațiunile din Orient. După știrile sosite din Croația, s'au dat ordine pentru concentrarea unui corp de 25,000 oameni în apropierea granițelor despre Bosnia și Herțegovina. Într'un caz eventual acest corp va trece granițele în trei deosebite puncte, pe la Novi, Costainița, și pe la Gradisca. Comandant al acestui corp a fost numit mareșalul de câmp Filipopovici.
Încă acum câte-va zile organele oficioase prevedeau eventuala necesitate a ocupării Bosniei și Herțegovinei; fără însă de a spune lămurit dacă ea va urma sau nu. Astăzi ele se mărginesc a înregistra știrile puse în circulațiune.
În deosebi „Fremdenblatt”, răspunzând la bănuielele unor ziare ale opozițiunii, declară că ocuparea Bosniei și a Herțegovinei, chiar dacă ar urma, nu se va face pe baza unei înțelegeri avute cu Rusia, și apoi urmează:
„Monarhia nu are numai în ținturile Adriaticii, ci și la Dunăre interese importante de apărare. Credem dar că de sine se înțelege, că dacă încercările diplomatice pentru stabilirea înțelegerii n'ar isbuti, și negocierile dintre Londra și St.-Petersburg nu se vor termina cu un congres european, ci cu un război anglo-rusesc, guvernul nostru va avea să facă tot ce-i stă în putință, pentru ca interesele noastre la Dunăre și la poalele Carpaților să nu sufere. Agitațiunea, ce tocmai se face din partea Ungariei pentru-ca să se iee măsuri de apărare în Transilvania, ne pare pe deplin motivată. Una trebuie făcută și dela ceea-laltă nu

DIN AFARA

trebuie să lipsim. De sigur, a asigura granițele noastre despre nord-est contra oricărui suprindere neplăcută e de mai puțină importanță, decât a restabili liniștea și ordinea în țările din dosul provinciilor noastre de pe țărmul mării.

Și în adevăr, în centrul topografic al Transilvaniei, la Bălgrad (Albă Lulia) se lucrează mereu. Fortăreața Bălgradului este cea mai formidabilă fortăreață în țările de la răsărit; ea însă nu corespunde pe deplin cerințelor moderne, fiindcă e dominată de înălțimile de dimprejur. „Koiveleny” ne asigură că pe aceste înălțimi se vor duce mai multe forturi și anume douăsprezece. Prin aceasta Bălgradul, scutit și prin configurațiunea terenului, va trebui să devină o țarie aproape neinvinsă.

Situațiunea militară rusească în Orient

„Journal des Débats” din 3 Mai înzestră precum urmează situațiunea militară a Rușilor în Orient:

Situațiunea militară a oștirii rusești în Orient nu ar fi lipsită de primejdie dacă ar izbucni războiul. Rușii copind de la Prut până la San-Stefano o linie lungă de 400 leghe, tăiată în două locuri, o dată de Dunărea și apoi de Balcani. Fruntea oastei se întinde la rândul ei pe două linii din care una merge de la gurile Dunărei la Vidin, iar cealaltă de la San-Stefano la valea Moravei-de-Sus. Pentru a ocupa o întindere așa de mare și acoperită cu așa de numeroase greutăți, se cere neapărat o oștire grozavă, și cu toate mijloacele de care dispune Rusia, nu se poate tăgădui că oastea ei, împușcată, obosită, băntuită de tif și în sfârșit împrăștiată cum se află astăzi, înfăptușază mai multe puncturi relativ slabe.

Puterile de care dispuneau Rușii când a pornit atât mersul lor îndreptat spre Constantinopol, erau îndestulătoare pentru această întreprindere pentru că scopul lor era unul și bine hotărât și tot-o dată pentru că nu aveau la spetele și la lăturile lor de cât aliați.

Acum însă se naște întrebarea dacă puterile lor de față sunt de ajuns pentru starea ce s'ar ivi fără îndoială când ar începe războiul.

Oștirea română este de aproape 40,000 oameni; ea nu ar fi mult de temut de Ruși dacă acești nu ar avea alt dușman, la din împotriva însă, ea le ar da o mare îngrijire. România este de minune aşezată pentru a amenința și a tăia comunicațiile Rușilor cu baza lor de operațiuni. Rușii o simt aceasta prea bine și au întrebunțat trei corpuri de oaste pentru ocuparea principatului. Oștirea română, amenințată cu desarmarea, s'a retras peste Olt, în Valahia-Mică. Dacă de la amenințare Rusia ar fi să treacă la fapte și dacă oștirea română este în adevăr în neputință de a se apăra, se zice că ea va pași peste granița austriacă, fiind mai bine a depune armele sale în niște mâini neutrale de cât a le preda dușmanului. Dacă însă războiul va izbucni cu Anglia, se poate prea bine întâmpla că Românii vor regăsi vitejia lor, vor sta pe la locurile lor, nu vor primi de a se lăsa să fie desarmați și vor deveni pentru oștirea rusească o vederată primejdie.

Din partea Turcilor, Rușii asemenea nu sunt cu totul liniștiți. Este adevărat că tratatul de la San-Stefano impune Porțel de a se arăta de mulțumită cu toate cele ce s'au petrecut și a arăta prin toate mijloacele încrederea ei în noul ei prieten; cine nu știe, însă, cât de puțin prețuiesc astăzi tratatele? Nu este cu neputință ca Poarta să nu fie de cât pe jumătate mulțumită cu cele de curând întemplate, și se poate ca ea să lase a se zări ceva în felul acesta. Ast-fel, de pildă, tratatul

de la San-Stefano îi pune îndatorirea de a preda Rușilor cetățile din cadrilaterul și Batumul; până acum însă generalii ei nu au predat decât Rusciukul și Silistra, păstrând până la o mai de pe urmă regulare. Șumla, Varna și Batum, adică cetățile cele mai însemnate din Europa și din Asia. Șumla stăpânește trecătoarele cele mai îndemânate ale Balcanilor. Varna, aşezată pe Marea-Neagră, asigurază comunicațiile pe mare între Bulgaria și Constantinopol pentru întemplantarea când ele ar fi întrerupte pe uscat: douăsprezece ceasuri ajung pentru a merge de la Varna la Bosfor. În sfârșit Batum este un port din cele mai nemerite, fie pentru a primi oștirile trimise din Europa în Asia, fie a trimite oștirii din Asia în Europa, ceea-ce în vremea de față este lucrul cel mai trebuitor și tot o dată cel mai cu grabire cerut. Se poate dar înțelege pentru ce Turcii merg așa de încet cu predarea celor trei cetăți, și puțină lor grabire este cu atât mai firească, cu cât tratatul de la San-Stefano, prin o nebagare de seamă destul de ciudată din partea Rușilor, a uitat de a hotări o vade pentru deșertarea cetăților. Trebuie să mai adăogăm cum că Turcii au un cuvânt cu care se slujesc cu multă dibăcie. Noi am și deșertat două cetăți, zic ei; prin urmare noi am început îndeplinirea tratatului, pe când Rușii nu ne-au înapoiat încă prinșii noștri din război. Este acum rândul lor de a da sau mai bine de a urma pilda păzirei tractatelor. — Această purtare a Turcilor cam supără pe Ruși. Ei au trimis oștiri împrejurul Șumlei și a Varni și somează aceste cetăți de a le deschide porțile lor; însă Fazli pașa și Ahmet-Kaiserli pașa cari comandă acolo se dau necontenit înlăture prin nisca-vai mijloace trăgătoare.

Liniștea resăriteauă nu se lasă așa de lesne a se tulbura. Ahmet-Kaiserli, fostul apărător al Rusciukului, un bătrân de 81 de ani, ține cu generalii rusești o convorbire, dese-ori întreruptă și care este destul de hăzlie. La somațiunile rusești el a răspuns mai întâi că nu avea poruncă de la Seraskierat. Rușii au invocat tratatul, și au stăruit pentru a intra în Varna. — Prea bine! a răspuns Ahmet-Kaiserli, însă unde mă voi duce eu însumi cu oștirile mele, căci nu numai nu am poruncă, dar nici nu am veri-un mijloc de transport? — Rușii l'au amenințat; însă în zadar. — Ei au cerut atunci să li se predea lucrările ne din afară, propunând de a lăsa de Turci în lăuntrul zidurilor cetății. Neprimind aceasta generalii turcești, generalii ruși au stăruit din nou; atunci Ahmet-Kaiserli ar fi răspuns, dacă este să dăm crezământ lui „Times”: Ia să lăsam aceste secături de vorbe, și hai să vorbim de alt ceva. — Depeșile de astăzi ne aduc cu toate acestea știrea, că Rușii urmează cu cererile lor chiar cu rizicul de a ține numai un monolog.

Iată intru cât privește Europa. Cât pentru Asia, Batumul asemenea pare a nu avea mare grabă de a-și deschide porțile, și în această vreme Laji, în număr de 15,000 oameni, tot acei cari au apărut acel oraș cu atâta vitejie, s'au răsculat și arată intențiunile cele mai puțin pacifice.

Langă Constantinopol situațiunea Rușilor nu este cu mult mai bună. Noi am mai zis, că ei n'au înapoiat încă prinșii turcești; trebuie însă să facem o excepțiune; ei au înapoiat pe Osman pașa, după ce l'au primit, l'au găsdit și l'au srbătorit așa de bine, în cât nu se îndoiau, că au câștigat pentru cauza lor această inimă generoasă. Osman însă, de abia sosit la Constantinopol, a început a face împrejurul orașului aceste lucrări de pământ, cu care au isbutit așa de bine la Plevna și cari se pot asemăna cu lucrarea tăcută a cartișel (sobolului). El a aşezat mai ales despre San-Stefano o linie nouă de întărire. Rușii și-au dat toate liniștele pentru a face să fie trimis în Asia precum și Muktar pașa; însă n'au isbutit.

Oastea turcească di Constantinopol numără după calculul cel mai măsurat 90.000 soldați, cari au luat parte la războiul din urmă, cel mai mulți în oastea de la Lom, oștire bine deprinsă, care a fost reorganizată după sistemul european și al cărei spirit militar e din cele mai bune. Se poate admite, că izbucnind războiul, Turcii sunt de pe acum în stare a apăra Constantinopolul, până la sosirea Englezilor. Marele duce Nicolae a plecat la San Petersburg pe la Odesa, lăsând moștenirea sa generalului Totleben. Fie că ar fi compromișător pentru un mare duce de a face concesii, dacă Rusia s'ar supune a le face, fie, ceea ce este mai probabil, că se cere a se da acțiuni militare un avânt mai energetic. Generalul Totleben privește, după cum s'aude, ocuparea lui San-Stefano ca o greșală; după densus ar fi fost mai bine de a sta pe liniile de la Cerkmedgea-Ciatalgea-Derkos, cari fusese hotărâte prin armistițiul. Rescoala care s'a produs în munți de la Rhodope și care se lățește din zi în zi a făcut această greșală mai vederată.

Răsculații sunt numai acei nenorociți Bulgari musulmani, Bulgarii Pomaci, exaltați prin cruzimile Bulgarilor creștini și prin abuzurile cărmuirii rusești și cari sunt siliți de a lupta pentru apărarea vieții lor. Bulgarii au găsit un sprijin neprețuit în rămășițele oastei lui Suleiman-pașa. Ne aducem aminte, că această oaste a dispărut așa zicând în spre Salonic; o parte fugise în munți cu armele și munițiile ei și se și poate vedea ivindu-se în mișcările răsculaților un plan militar. Rescoala cuprinde partea locului de la amiază a munților Rhodope și se întinde spre Filipopol și Tatar-Bazargik. Răsculații caută a pune mâna pe însemnatele trecători de la Hermanly și mai ales pe acele, ce se află între Ihtiman și Tatar Bazargik. Se vede deci, că și din astă parte situațiunea nu este fără primejdie. Ce va face generalul Totleben? Trebuie să-i fie foarte greu de-a sta acolo unde se află, și el se va hotări fără îndoială de-a se trage îndărăt până la Adrianopol sau de a merge înainte până la Constantinopol. În acest de pe urmă caz nu este îndoială, că Englezii ar trece cu putere Bosforul și că dușmăniile s'ar afla ast-fel începute. Se crede îndeobște, că Englezii ar întâmpina puțină greutate la trecerea Bosforului, dar ca mai în urmă comunicațiile lor cu marea de Marmara ar putea fi tăiate. Pentru a scăpa de acest neajuns Englezii se și îndeletnicesc cu aşezarea unui drum de fer între Ismid și Marea Neagră și studiază chiar planul unui canal, care ar uni golful de Ismid cu micul riu Zakaria, ce se varsă în marea Neagră. Întrăprinderea se zice a fi ușor de îndeplinit și nu ar cere de cât puțină vreme.

Prin aceste amănunte vedem, că situațiunea Rușilor lasă mult de dorit din punctul de vedere al siguranței.

Se cuvine a mai adăoga, că tifosul face mari pustiiri în rândurile oștirii lor. El le răpește aproape 10,000 oameni pe lună. Căci, cari au fost jertfiți în mare număr la trecerea Balcanilor, foarte cu anevoie se pot înlocui; drumurile de fier sunt mai cu totul hărăbuite prin întrebunțarea lor exagerată. Ne lătrebăm, cum vor eși Rușii din înlăătură, în care ar fi fost așa de înțelept și așa de ușor pentru densus de-a nu se vîri.

SCRISORI ADRESATE TIMPULUI

Teocul, 18 Aprilie, 1878.

Domnule Redactor!

Relativ la regretabilul incident care a avut loc, în batalionul gardiei orașenești de aici, de care am vorbit în precedenta mea scrisoare,

pot a vă comunica încă, următoarele:

La 11 curent am venit și inspectorul general al gardiei, d. Colonel Călinescu, a dispozat adunarea batalionului, chemarea la care a tot-d'una, a răspuns și acum adevărații locuitori plugari, afară de așă zigișii surtucari și comercianți, cari de la început au fost scutiți de serviciu, ba chiar și de exercițiu, și putea cita o mulțime, fără a mai menționa pe acei ce n'au fost scriși de loc, cu acte zise legale, și acei a cărora ochi nu plac stăpânirei.

Inspectorul în adevăr cu multă amabilitate s'au interesat a descoperi, de unde e sorgintea rului, și a constatat ceea ce era de notorietate publică, că gardiștii le-a lipsit cu deservărgire instrucțiunea, în ceea ce privește datoriile militare, pentru că nimene nu s'au interesat a le-o da fie din necunoștință, fie din rea voință; oficerii nu s'au sfiit a declara că sunt ca și la început, deși de la alegere a trecut 6 luni; că, numai din lipsa cunoștințelor și a responsabilității, a făcut opunerea în ziua de 9 de a nu lăsa să fie țarați la arest pe unii din camarazii lor; că în adevăr numai locuitorii plugari ce n'au tot-d'una rădăcă greul, sunt la exercițiu, pe când cel mai chiaburi afară de vr'o 3 excepțiuni, nici gândeați.

Am ascultat cu multă băgare de seamă, cum unul din acești locuitori gardiști, în navitatea sa, spunea inspectorului următoarele: „Domnule Colonel, vai de viața ce o ducem noi, sunt vr'o 4 zile când în ziorile ei, mă pomenesca casa mea, cu un om al poliției, poruncindu-mi că îndată să pornesc arătura ce eram dator unui proprietar s'au posesor, pe când n'apucasem bine să mă gătesc, vine un alt executor, că numai de cât să merg la „perceptor se plătesc contribuțiile, în același moment aud și cornul chemându-mă la gardă, cum vedeți, câte trei ordine, unul de cât altul, mă amenințator; ei bine povățuieți-mă ce cale trebuie să apuc? eu în adevăr am făcut cum m'am priceput, dar vai de spinarea mea, căci nu am fost în stare, se pot în trei părți de o dată deplini poruncile cărmuirii.” Colonelul inspector cu toată obiectivitatea în explicări a dat din umere și a trecut mai departe.

În urma acestora inspectorele a fost forțat poate fără voință a declara (înaintea batalionului și a unui public numeros) nemulțumirea sa, către toți oficerii, și în parte nevolnicului comandant al batalionului: afiu chiar că a dispozat revocarea sa, a promis că va face să fie legea aplicată pentru toți deopotrivă, și s'a retras, declarând, că pe cei 5 dintre gardiști capii ce au făcut rezistența îi va urmări; întreg batalionul a cercat să-i scuze, că faptul comis e curat din necunoștința datoriilor, pentru că nimenea o singură dată nu le-au citit măcar codul de justiție militară, că sunt niște simpli muncitori, dar pentru moment a fost arestați. Eu imi dau părerea că față cu cele urmate ar fi trebuit iconomisii, ori supuși la o mică pedepsă, pentru că nu în rândurile lor sunt culpabili, ci acei însărcinați cu educațiunea lor militară, și de care au neglijat cu nepăsare din curată ignoranță; dar densus cu toți sateliștii au crezut la început că încendiul au fost pornit din insinuări, cine știe de la cine, le trebuia câte-va victime, dar cu toată buna voință, pentru că sunt capabili de toate relele, au fost puși în pozițiune să tacă, ceva mai mult, chiar directorele prefecturii, singurul ce au fost mai câștigat în învălmășala de la 9 au renunțat la ori ce satisfacere, și aceasta neapărat pentru patrie!

Conclud rugându-vă a chema atențiunea d-lui ministru competente, să numească șef batalionului pe o persoană aptă de acest serviciu, să fie om încercat, dușman al abuzului, iar nu gheșeftar, căci de la cei-lalți reprezentanți ai sîi de aici nu se poate aștepta la nimica, ei nu sunt capabili și nici în stare de cât de intrigi, și consilierii lor niște ingrași cără instituțiile țării ce l'hrănește ca pe trântorii; să nu se pară lucru

de glumă, mă tem că „rătăcirii” apoi se nu fie mai rea de cât d'altă; să facă a fi înscrisi gardiști toți fără osebire, și ales a pune în pozițiune pe cine cu avere a da exemplu plugari din mahalale, care le place a înplasa la datoriile ce le vin în sarcina d-lor; să îndemne perfect a sta în oraș (notați că la 14 curent nu s'au văzut în iar nu a l' căuta oamenii pe la șie depărtare de vr'o 25 chilo lăsând sarcina administrației în ele unor individe, eșii de stabilimentele oțcupiilor de răd. Să facă a nu se mai înscrie gardiști ambulanti, oameni cari au în oraș nici măcar o casă locuință, cum de exemplu e din ofițeri; să excludă pe toții plugari, datori pe muncă arendașii care li-a înlesnit m. cele de existență; să caute în face din această instituție, ce se pretinde a fi, iar nu o băta joc! Vie d. ministru să vadă și de administrația județului, și ririle ce se fac la peste 130 țeni dați judecării (orașeni) pe că așa place prefectului nostru, de la Călmățui, și atunci fie d-sa va scăpa de consecințele urmări ca ceea de la 9 Aprilie.

Apropos, de cei 130 cetățeni judecării, să nu se pară nimă glumă; faptul este pozitiv, și a și pot proba cu acte; printre d. sunt proprietari mari, alegători colegiul I, cu drept de eligibilitate în Senat, comersanți de clasa I, e de exemplu d. Manu David, Neculai Brailite, Răducan M. Haralamb Neagu; din cei 130 condamnați până acum 75, a du-se astăzi în recurs 49, pe că așa place demagogilor noștri în special satrapului prefect, care în invidia sa, să țarască și închisori un oraș întreg. Și cu toate acestea au cutezanța guvernării noastre a spune că sunt cei mai ciliatori, și prefectul lor de la cuciu, omul fără nici un merit care nu se pot despărți; vine cine în mijlocul Tecucenilor, și urechia, asculte cu paciență și sigur se va spăimânta, condamna răbdarea noastră. Cred nu de sos a repeta că acest prefect, del de imbecil în administrație, de consilier căru se identifică un individ ce cum am zis s'a făcut educațiunea la oțcup (un accizari spirtoase) și pe colonelul Galitz, membru în comitetul permanent, alungat din armată ca nedemn, și condamnat prin sentință judecătorească, la masă definitivă și executată pentru fals în acte publice. X...

IN AINTARI

La gradul de locotenent în arma infanteriei, pe ziua de 8 Aprilie 1878:

Seria I. *Intâial rând la vechime.*
Mincu Dimitrie, din regimentul 9 dorobanți, sub-locotenent de la 1870, aprilie 8, la vacanța ce este în zisul compania 2 Vădeni, prin mutarea locotenentului Negoescu Matheiu.

Al doilea rând la alegere.
Ipcanu Dimitre, din regimentul 2 dorobanți, sub-locotenent de la 1871, nuzrie 1, la vacanța ce este în zisul compania 4 Amaradia, prin înaintarea locotenentului Stoianescu Nicolae.

Seria II. *Intâial rând la vechime.*
Crăciunescu Stefan, din regimentul de infanterie, sub-locotenent, de la 18 Aprilie 8, la vacanța ce este în zisul prin înaintarea locotenentului Dimitrie Ilie.

Al doilea rând la alegere.
Popescu Ilie, din regimentul 16 de dorobanți, sub-locotenent de la 1872, Ianuarie 1, la vacanța ce este în zisul compania 4 Coșula, prin înaintarea locotenentului Stefanov Vasile.

Seria III. *Intâial rând la vechime.*
Christescu Alexandru, din regimentul de dorobanți, sub-locotenent de la 18 Aprilie 8, la vacanța ce este în zisul compania 5 Ploiești, prin înaintarea locotenentului Bălanescu Anton.

CRONICA

Al doilea rând la alegere.
 Ionescu Ion, din regimentul 6 de doboranți, sub-locotenent de la 1872, la vacanța ce este în regimentul de doboranți, compania 4 Titu, prin înaintarea locotenentului Thomasescu Dimitrie.

Al doilea rând la vechime.
 Gheorghie, din regimentul 5 de doboranți, sub-locotenent de la 1870, la vacanța ce este în zisul corp, prin înaintarea locotenentului Ticița Ion.

Al doilea rând la alegere.
 Ionescu Dimitrie, din regimentul 5 de doboranți, sub-locotenent de la 1872, la vacanța ce este în regimentul de doboranți, compania 6 Negrești, prin înaintarea locotenentului Dimitrie Vasile.

Al doilea rând la vechime.
 Ionescu Constantin, din regimentul 3 de doboranți, sub-locotenent de la 1870, la vacanța ce este în zisul corp, compania 1 Iași, prin înaintarea locotenentului Cernat Nicolae.

Al doilea rând la alegere.
 Ionescu Christofil, din regimentul 5 de doboranți, sub-locotenent de la 1872, la vacanța ce este în regimentul de doboranți, compania 3 Neamtu, prin înaintarea locotenentului Leonte Vasile.

Al doilea rând la vechime.
 Ionescu Anghel, din regimentul 11 de doboranți, sub-locotenent de la 1870, la vacanța ce este în zisul corp, compania 6 Cotu-Mori, prin înaintarea locotenentului Brănoș Dimitrie.

Al doilea rând la alegere.
 Ionescu Ilean, din regimentul 7 de doboranți, sub-locotenent de la 1872, la vacanța ce este în zisul corp, prin înaintarea locotenentului Parascăvescu George.

Al doilea rând la vechime.
 Ionescu Mihail, din regimentul 7 de doboranți, sub-locotenent de la 1870, Decembrie 1, la vacanța ce este în regimentul 6 de doboranți, prin înaintarea locotenentului Parascăvescu George.

Al doilea rând la alegere.
 Ionescu Isidor, din batalionul 1 de vânători, sub-locotenent de la 1872, la vacanța ce este în zisul corp, prin înaintarea locotenentului Mihăescu Constantin.

Al doilea rând la vechime.
 Ionescu Alexandru, din regimentul 11 de doboranți, sub-locotenent de la 1871, la vacanța ce este în regimentul de doboranți, prin înaintarea locotenentului Ștefănescu Dimitrie.

Al doilea rând la vechime.
 Ionescu Nicolae, din regimentul 6 de doboranți, sub-locotenent de la 1872, la vacanța ce este în zisul corp, compania 1. Țața-Chei prin înaintarea locotenentului Ilie Stancu.

la gradul de sub-locotenent în corpul milițienilor pe:
 Ionescu Ioan, sub-ofițer milițian de la 8 Ianuarie 5.
 Ionescu Anton, sub-ofițer milițian, din 1869 Decembrie 25.
 Ionescu Constantin, sub-ofițer milițian de la 1872 Ianuarie 19.
 la gradul de medic de regiment clasă I pe ziua de 8 Aprilie:

Al doilea rând la vechime.
 Ionescu Ioan, din regimentul 6 de doboranți, medic de batalion clasă I, de la 1871, la vacanța ce este în al 4-lea batalion de vânători, prin înaintarea medicului de regiment clasă II, Șerbănescu Ion.

Al doilea rând la alegere.
 Ionescu Polihronie, din batalionul 2 de vânători, medic de batalion clasă I, de la 1870, Septembrie 16, la vacanța ce este în zisul corp, prevăzută prin bugetul anului curent 1878.

Un prizonier român. — Ni se asigură că zilele acestea a sosit în urbea noastră, venind de la Constantinopol, via Odesa, un soldat din al 7-lea reg. de călărași, escadronul Botoșani, ce căzuse prizonier la Plevna în luna August. De la Plevna a fost dus la Constantinopol unde, după cum zice el, a fost înfățișat împăratului turcesc. Acest călăraș asigură că a fost bine tratat în tot timpul șederii lui în Sтамбуl și că în tot timpul acesta nu a mai văzut alt soldat român prizonier, afară de 770 ruși. Călărașul nostru a fost liberat în concediul de către comandantul diviziei. Credem că va avea multe de istorisit în satul lui despre cele ce a văzut și i s'a întâmplat pe acolo.

„Curiorul”

Războiul. — Ni se spune că ziarul „Războiul” va comunica în numărul de joi o nouă ilustrație mare despre luptele de la Plevna. Această ilustrație foarte bine executată va reprezenta *bolacul de sânge al doboranților* și se va tipări în 100,000 exemplare.

În urma recomandării d-lui ministru cultelor și instrucțiunii publice, din raportul No. 3,406, M. S. Domnitorul a bine-voit să aprobe prin înaltul decret No. 837, din 19 curent, numirea d-lui Gr. G. Toculescu, doctor în filosofie, în postul vacant de conservator al muzeului de arhitectură din București.

Luni, 17 Aprilie curent, cu ocazia aniversării Majestății Sale împăratului tuturor Rusiilor, un serviciu divin a fost celebrat, la 11 ore dimineața în sânta biserică Sărindaru.

La această ceremonie au fost față d. Cogălniceanu, ministru al afacerilor străine, d. agent diplomatic și consul general al Rusiei, însoțit de personalul agenției, d. comandant al diviziei I teritoriale, d. mareșal al curții, un adjutant al M. S. Domnitorului și d. prefect al poliției.

După terminarea oficiului divin, la 1 și jumătate oră după amiază, d. ministru al afacerilor străine, însoțit de un adjutant Domnesc, a mers, conform ceremonialului prescris, întruna din trăsuri de curte la otelul d-lui Baron Stuart, spre a face p-lui agent și consul general vizita oficială de felicitare.

O mică întrebare d-lui ministru de externe. — În comuna Cernați, fostă capitală a județului Mehedinți, se află o biserică veche, cu hramul Sf. Nicolae, clădită și înzestrată de familia Glogoveanu, în anul mântuirii 1794. Printre multe obiecte sacre, cari compun averea și pozoaba acestui locaș de pietate, se află și un mic policandru, lucrat în bronz masiv, cărnia se atribuie oare-care valoare istorică din cauza vechimei sale.

Se zice, prin orașul Severin, că d. Cogălniceanu, a cărui pasiune de colegitor este cunoscută, ar fi dorit să și apropieze acest odor bisericesc, și că, uitând atât pozițiunea sa de membru al guvernului, cât și caracterul de inalienabilitate al obiectelor destinate cultului, ar fi scris, acum cât-va timp, fostul prefect de Mehedinți, d. Paul Peret, ca să rădice, cu ori-ce preț, acel policandru din biserică, și să i-l trimită la adresa d-sale. Se afirmă chiar, că d. Cogălniceanu a expediat, prin drumul de fer, la adresa d-lui Peret, un colet, care conținea într'ansul un policandru de tinichea galbenă, de o valoare foarte neînsemnată, cu destinațiunea de a fi substituit celui din biserică, care trebuia să fie rădicat. Gurile rele merg până a pretinde că, policandru trimis de d. ministru de externe se află până astăzi în biserică, unde mulți curioși din Severin merg pe sic-care zi să îl vadă și să îl compare cu cel care era destinat să dispare.

Causa pentru care acest schimb împiș și scandalos nu s'a putut îndeplini, este numai rezistența obstinată ce a opus cererilor d-lui Peret preotul bisericii și actualul său episcop. Fostul prefect făcuse însă, după cum se zice, tot ce i-a stat în putință spre a satisface nobila dorință a d-lui Cogălniceanu. D-sa a mers la biserică cu policandru trimis din București, a cerut verbal înlocuirea lui, și cele din urmă a împins eșecul său de zel până a scrie u-

nia din membrii familiei Glogoveanu, cerându-l, în numele d-lui Cogălniceanu, ca să dea ordin episcopului bisericii să permită rădicarea și înlocuirea vechiului policandru. Eată tot ce se zice că a făcut d. fost prefect Peret: dar, cu toate sîrguințele sale, d-sa a avut nenorocirea să nu reușească până în cele din urmă în campania arheologică ce întreprinsese cu atâtă ardoare și devotament: așa în cât morala publică și biserică sf. Nicolae au putut să câștige ele aceea ce se proiectase să câștige d. Cogălniceanu.

Gravitatea faptului ce denunțăm nu poate să scape nimărul. El câștigă o importanță și mai mare prin timpul și împrejurările în cari s'a petrecut. Țara gemea de la o margine a sa până la cea-altă de greutatea evenimentelor excepționale, cari apăsaș asupra ei, precum din nenorocire apăsaș până astăzi; iar Românii nu aveau toți de cât o singură gândire, o unică preocupare: aceea de a întrebuița toată inteligența și tot patriotismul lor pentru a scăpa de pericolul vasul amenințat de furtună al României. Pe de altă parte, în Cameră și în Senat se succedau interelările la adresa d-nului Cogălniceanu, relativ la traficurile sale cu Administrațiunea domeniilor, iar zierele umpleau coloanele lor cu acuzațiuni puțin măgulitoare pentru persoana d-sale, cu acuzațiuni din cari rezultă, că d. Cogălniceanu participa indirect la diferite întreprinderi lucrative. Iată în ce situațiune și în ce împrejurări cancelarul român, acela care reprezintă în fața Europei personalitatea Statului român, acela care decide despre destinele României, acela care ține în mână interesele cele mai scumpe și cele mai vitale ale țării, are destul timp și destul liniște de spirit pentru a se ocupa să adune din biserică averea lăsată lor de pioșii fondatori, pentru a o așeza cu sânge rece în salonul său de curiozități.

Dacă faptul ar fi adevărat, el ar da măsura unului cinism și a unei perversități fără esemplu. Dacă, precum ne place încă a spera, acest șgomot este o simplă calomnie, atunci este în interesul țării, ca și în al demnității personale a d-lui ministru din afară, să se grăbească a-l îndige, prin organul oficial al Statului, o categorică și completă desmințire. Așteptăm răspunsul d-sale, și am dori din inimă să ni se dea ocaziunea de a reveni asupra celor arătate mai sus, și de a declara, nol ce d'antăi, că șgomotul, ce ne-a venit la urechi, este cu desăvârșire nefundat. (Presă).

PAPA LEO XIII.

Trei ferestre mari conduc de la Loggia în piața Santului Petru, tot atâtea către interiorul bisericii. Înaintea ferestrelor din mijloc era rădicată o tribună, acoperită cu tapeturi țesute cu aur și stofă de mătăse ușoară. În mijlocul tribunei se rădica tronul, cu mult mai grandios și mai bogat, de cât în Sicutina. Pe latrile tronului se aflau foteluri pentru cardinali. Loggia era plină de persoane din cercurile cele mai înalte ale aristocrației romane credincioase papilor și din familiile diplomaților acreditați pe lângă papa. Era cam 10 ore, când apăru procesiunea, care conducea pe papa. Ea consta din 120—200 persoane. Apărură câți-va gardiști nobili, membrii aristocrației romane, generalii procuratori ai ordinilor preoțești, camerieri extra muros, supraveghetorul palatului papal, și un preot care purta tiara papală pe o perină. Acesta a le urmau sacristanii, camerarii de onoare și doi preoți ducând fiș-care câte o mitră, pe o perină. Vice-diaconul apostolic ducea crucea pontificală; pe urmă venea căpitanul și mai mulți ofițeri ai Elvețienilor. După aceștia urma papa având la laturile sale doi cardinali-diaconi, care purtau căptăile pluvialului, urmați de un protonotar și un membru al nobilimei romane, care purta șlepul. Mersul papal, după marturii oculare, era demn și ferm. el purta capul sus și

se părea, că se uită peste privitorii. Era 11 ore când apăru papa în trenul amintit, dar purtat pe sebia gestatoria, înaintea Loggiei. În tot drumul era lumea ingenuchiată; în biserică nu era o singură persoană din multe mii, care să stea în picioare. Sedia fu pusă jos și papa o părăsi, ca să iea loc pe tron. Aici îl impresurau cardinalii. Acum pași Monsignor Guidi către papa și îi puse coroana pe care o dăruiseră ordinioară cetățenii Romei lui Pius IX. Îndeplinind acest act Monsignor Guidi spuse formula obicinuită. Accipe tiaram, tribus coronis ornatam etc.

Îndată după aceea fu papa însoțit de același tren în apartamentele sale unde primi omagiul (sărutarea pantofului) cardinalilor și gratularea corpului diplomatic.

În biserică fuseră cam 20,000 de persoane.

Astfel se nrcă pe tronul pontifical fostul cardinal Pecci, astăzi papa Leon XIII, al 257 în ordinul cronologic al papilor.

Gioacchino Pecci s'a născut în Carpineto, diecesa Anagni, în statul bisericesc, în 2 Martie 1810, dintr'o veche familie patriciană. Îndeplinindu-și studiile în colegiul roman, tânărul Gioacchino intră în academia nobililor eclesiastici și studiă dreptul și teologia. Gregoriu XVI, l'a numit în 16 Martie 1837. prelatul său de casă și referendar al signaturei. Curând după aceea îl trimise ca delegat la Benevent, mai târziu la Spoleto și în fine la Perugia; în toate aceste arătă Pecci o capacitate deosebită. Ca delegat al Beneventului dezvoltă o energie rară în stîrpirea brigandagiului din provincie, ceea ce îi și succese. În Perugia, capitala unei provincii, un oraș de 20,000 locuitori, se întempele sub administrarea sa, că toate temnițele erau goale. În anul 1843 fu arhiepiscop în *partibus* în Damietta și nunțiu în Bruxel. Aici obținut Pecci multă stimă la curte și în societate. Regele Leopold I îi plăcea să-l consulte în toate afacerile.

Când se întoarse nunțul la Roma, pentru-că în Belgia îi alterase clima sănătatea, Leopold I îi dete o scrisoare sigilată, care-l recomanda lui Grigoriu XVI pentru palaria de cardinal.

Grigoriu XVI, la cererea Perugienilor, îl numi în 19 Ianuarie 1746 arhiepiscop de Perugia, promițându-i tot-deodată purpura. Dar Grigoriu muri în același an și următorul său Pius IX, făcu pe Mgr. Pecci să aștepte până în 9 Decembrie 1853 după palaria de cardinal. Antonelli, care se temea de Pecci, știu să-l țină departe de Vatican și de inima lui Pius IX.

(Va urma.)

ULTIME SCIRI

(Agenția Havas).

— Serviciul de la 7 Malu 9 ore dimineața. —

Berlin, 6 Mai.

„Monitorul Imperial” arată, că împăratul a însărcinat cu înlocuirea Principelui Bismark pe următoarele persoane: Ballow la departamentul afacerilor externe, admiralul Stoseh la departamentul admiralității, Stefan la departamentul postelor și telegrafelor.

Berlin, 6 Mai.

După „Norddeutsche Allgemeine Zeitung”, o neînțelegere aștirea, că comitele Adlerberg, ministru al curții, ar fi designat ca suplinitor al principelui Goriakoff.

Viena, 6 Mai.

I se vestește „Correspondența politică”, că comitele Șvaloff va merge după cererea sa la St. Petersburg, spre a face împărțiri despre impresiunile sale personale față cu negocierile cu Engliera. Lu Citaro o sentinellă austriacă a fost rănită prin glonțul eșit din pușca unui muntegrean.

Constantinopol, 6 Mai.

Poarta pare a arăta dispoziții mult mai pacifice relativ la evacuarea fortarețelor. Ea va începe a evacua Șumla. Generalul Totleben a primit ordin de a pune capăt insurecțiunii prin mijloace prompte și energice. Admiralul Hornby a conferit vineri la Terapia cu d. Layard, apoi s'a întors sămbătă la Ismid, unde sosește acum va-poare euglezegii cu material de război și cu torpile pentru flotă.

Paris, 6 Mai.

Șase republicani și doi conservatori au fost aleși ieri deputați. Camera deputaților va discuta joi o interpelație relativă la comunicația documentelor.

Londra, 6 Mai.

Contele Șvaloff e așteptat pe Duminecă la Petersburg. El asistă în astă seară la ședința Camerei Comunelor.

Londra, 6 Mai.

Camera Comunelor. — Marchizul Hartington interpelează pe guvern asupra stării negociațiilor și asupra trimiterii trupelor inde la Malta. D. Northcote zice că negociațiile continuă, că s'ar naște inconveniente, dacă ar da indicațiuni asupra trupelor din India și că nu crede necesar a informa în mod prealabil parlamentul.

El adaugă, că oestionea va putea fi examinată după cererea creditelor. Mai mulți oratori critică trimiterea de trupe din India la Malta.

Northcote își dă silință a dovedi că această măsură e constituțională. El zice că guvernul și acum dorește a ajunge la o soluțiune satisfăcătoare și amicală; dar nu poate să nu mărturisească, că această speranță ar putea să fie zadarnică și că trebuie să iea măsuri de precauțiune.

SALLE DE L'ATHENÉE
 Jeudi le 27 Avril 1878
CONCERT

donné par
 E. A. HÜBSCH
 avec le concours bienveillant de
 M-lle MORA, M-rs EDGARD de HERZ,
 MILDE, PASCHILL et WEINETTER
 PROGRAMME:

1. Mendelssohn, Ouverture „Ray-Bias” pour 2 Pianos à 8 Mains, M-rs de Herz, Milde, Paschill et Weinetter.
 2. a) Wieniawsky, legende E. Hübsch.
 b) Brahms-Joachim, danses hongroises
 3. Verdi, Cavatine „Ernani”, M-lle Mora.
 4. Hübsch, fantasia sur des airs roumains (demadé) E. Hübsch.
 5. Saint-Saëns, Danse macabre, poème symphonique pour 2 Pianos à 4 Mains, M-rs Paschill et Weinetter.
 6. A. Thomas, Romance de „Mignon”, M-lle Mora Allard. Adagio E. Hübsch.
 7. Hübsch, Marsca de Concert
 8. Braga, Serenade pour chant avec accompagnement de Violon, M-lle Mora et E. Hübsch.
- Prix des places: 1-tres 10 francs 11-mes 5 francs. On commencera à 8 1/2 heures précises. Le billets se trouvent des present au Magasin Gebauer et le jour du Concert à la Caisse.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la magazinele de muzică ale d-lor Gebauer și Șandrovits, și la autor:

CANTECUL ROSIILOR DE LA VEDE.

Dedicat Măriei-Sale
 DOMNITORULUI ROMANILOR CAROL.
 Poesia de
 Locotenent de stat major M. C. MANCIULESCU
 PENTRU VOCE SI PIANO
 de
 CAROL PAȘLL jun.
 Prețul 1 leu banii 50.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la librăria Sococ et Comp

LA PLEVNA!..
 Dramă în 1 act (în versuri).
 Steaua României, Crucea Roșie.
 de
 G. SION
 Membru societății academice române.

SENATUL

CAMERA

VERITABLE BÉNÉDICTINE
DE L'ABBAYE DE FÉCAMP (FRANCE)
ESCELINTĂ, TONICĂ, DIGESTIVĂ ȘI APERITIVĂ
CEA MAI BUNĂ DIN TÔTE LICORILE

VERITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE
Brevetée en France et à l'étranger.

A se cere totdeauna în josul licorului sticlei, eticheta pătrată purtând semnătura directorului generale.

Atenția trebuie să se găsescă numai la.

(In București la d. ni Gabriel Wartenovici & Co., agenți gen.; I. Athanasio & I. Kioe, A. Falkowski, I. Oveasa, J. Kaiser, negocianți; Toma Antoniu, Dimitrie Marinescu, C. Sarati, Frat. G. & D. Tinkovici, G. Constantinescu, U. Mădulescu & I. Ionescu, confectieri; C. Macoviță, farmacist, și la toate farmaciile mai renumite în celelalte orașe.)

Avis Domnilor Meșteri.

SIROPUL
DR. FORGET
Doctorului FORGET.

Cel mai bun remediu pentru enervarea Gaturaiului, Tusei, Tusei mângâresc, Insomniilor, Iritațiilor nervoase, și contra tuturor bolilor de pept, satisfăcând atât dorința medicilor, cât și a bolnavilor; nă linguriții este destul.

În Paris la D. CHABLE, rue Vivienne, 36, și în străinătate se află la toți farmaciștii și droghistii.

Deposit la farmaciile D-lor Zürenr, Ris-dorfer și Eitel, și la D. Oveasa droghistul.

NOUL ATELIER
DE
FOTOGRAFIE și PICTURĂ

I. F. MANDI & Comp.

21, Calea Mogoșoai 21; vis-à-vis de cofetăria Capșa.

Se efectuează ori-ce fel de fotografie și pictură, de ori-ce fel de mărime în modul cel mai nou și elegant aprobat în cel mai înalt grad prin care oferă un lucru solid frumos cu fidelitatea a naturii.

MARELE MAGAZIN DE HAINE CONFECTIONATE ȘI ARTICOLE DE MODĂ

A LA BELLE JOSEF
FURNISORUL
20, COLTIUL BULEVARDULUI ȘI
Face cunoscut onor. Clientele, că i a sosit pentru sezonul actual mai moderne, fașone elegante croite, dupe

JARDINIÈRE GRÜNBAUM
CURTIEI
MOGOSIOAIEI, CASA GRECENU, 20
UN MARE și BOGAT asortiment de haine din stofele cele din urmă jurnale de Paris și Londra.

Costume complete de Fantasie
Redingote Hardington
Jaquette Bosphore
Sacco Coupe anglaise
Pardessus Renaissance și diferite alte fașone

PREȚURILE CELE
Se primește și comenzi de toate felurile de haine care se efectuează cu mare promptitudine.

MAI MODERATE

JOSEF GRÜNBAUM
Furnisorul Curții, No. 20 Colțul Bulevardului și Mogoșoaii, Casele Grecenu.

PHARMACIA LA „SPERANȚIA”
26, CALEA MOGOSOAIEI, 26.

DEPOUL MEDICAMENTELOR FRANCESE.
Obiecte de Cauciac și Articole de Toalete. — Asemenea se angajează a efectua ori-ce comenzi din resortul medical.

BRUS.

HOTEL WEISS
BRASIOV.

Sub-semnatul am onora a înscința pe Onor. Public voiașior, că am luat asupra'mi acest hotel, și mă voiu silii a satisfaca atât în privința curățeniei cât și prețurilor estine. Se găsește odăi de la 60 kr. până la 1 florin. Cu deosebită stimă.

Ión Hauptmann
Antreprenor.

400,000 SCANDURI SI DUSUMELE
de fie-care dimensiuni de prima calitate pentru lucru de dulgăerie și tâmplărie precum și lemne de construcție se vinde cu preț foarte moderat și fix la depositul meu vis-à-vis de fabrica de tutun.

(736-14) LESSEL.

Un profesor de la o academie din Germania, dăresce a preda lecțiuni în toate materiile gimnasiului, școlii reale sau normale, al pentru băieți cât și pentru fetițe. A se dresa la administrația acestei școli.

PO-HO renunțată esență japoneză, vindică îndată ori-ce durere de cap, se găsește la farmacia d-lui F. B. vis-à-vis de biserică Sărindar.

LINGERIELE
CELE MAI EFTINE, PRACTICE ȘI DURABILE
se pôte cumpăra cu ocașionale, liquidărele a

FABRICII DE PANZA SI LINGERIE DIN VIENA IN DEPOSITUL GENERAL IN BUCUREȘCI
Calea Mogoșoaii, Palatul Dacia, vis-à-vis de magasia D-nei A. Carissi

unde se pot găsi încă următoarele mărfuri în alegerea cea mai strălucită și bogată, pentru a cărora calitate și proveniența se ia garanția cea mai severă

- 1 Cămașe de damă de ziua, de Olandă și de Chiffon, brodate, simplă și garnisite de fr. 4, 5, 8, 11 până la 18 fr.
- 1 Cămașe de damă de noapte, de percal francezesc și de olandă, simple și brodate de fr. 6.50, 9, 12, 16 până la 19 fr.
- 1 Cămașe bărbătească albă simplă, de Chiffon și de Olandă, cu gulere său fără gulere de 4.50, 6, 9, 11 până la 16 fr.
- 1 Cămașe bărbătească colorată și de Creton de Oxford veritabile de 4.50, 6 până la 9 fr.
- 1 Camison de damă, de Percal francez, de Bațistă și de Piquet de erna, simplu și brodat în 100 de desenuri, cele mai elegante de fr. 3, 5, 7.50, 9 până la 16 fr.
- 1 Pereche pantaloni de damă, de Chiffon, de Percal de Olandă și de Piquet de erna, garnisite și brodate de fr. 3.50, 5, 7, 8, până la 11 fr.
- 1 Fustă de damă, de Percal și de Pichet de erna, simplă, garnisite și brodate, de fr. 4.50, 6.50, 9.75, 12, 18 până la 24 fr.
- 1 Pereche pantaloni bărbătești, de Croisé alb, de Pichet de erna, și de Olandă, de fr. 3.50, 5, 6.50, până la 9.50.
- 1 Corset de damă diferite fașonuri de fr. 3, 4.50, 7 până la 10 fr.
- 1 Mănuță de fetițe de flanel colorate de fr. 8, 10, până la 14 fr.
- 1 Fustă de damă de flanel colorate de fr. 10, 12, până la 15 fr.
- 1 Cămașe de flanel albă sau colorată de fr. 7, 9, 11, până la 14 fr.
- 12 Gulere bărbătești de Percal și de Olandă cele mai moderne fașone, de fr. 5, 7, 9 până la 11 fr.
- 6 Perechi Manchete fașon după alegere de Percal și de Olandă de fr. 5.50, 7.50, până la 9 fr.
- 6 Perechi Ciorapi bărbătești și de dame, de bumbac, de lână, de fild'ecosse și mătase, de fr. 5, 8, 11, 14, până la 26 fr.
- 1 Plapumă de lână sau de mătase, de fr. 12, 16, 19, 21 până la 35 fr.
- 1 Tartan englezesc de fr. 18 21 până la 29 fr.
- 1 Bațistă de lână cu Monograme brodate de fr. 3, 5, până la 7 fr.
- 6 Bațiste albe cu bordure colorate tivite, de fr. 2, 3, 4 până la 8 fr.
- 6 Bațiste de Olandă curată de fr. 3, 4, 6, 7, până la 11 fr.
- 6 Prosopie de ață adevărată de fr. 5, 7, 8, 10 până la 13 fr.
- 6 Șervete de masă de Olandă curată, de fr. 4, 6, 8, 11, până la 14 fr.
- 1 Față de masă albă sau colorată de inu curată pentru 6 persoane, de fr. 6, 8, 10 până la 12 fr.
- 1 Față de masă albă de inu curată pentru 12 persoane 10, 13, 16 până la 21 fr.
- 1 Bucată de Olandă de Rumburg 36 de coți, de fr. 17, 19, până la 28 fr.
- 1 Bucată Olandă de Belgia 45 de coți, de fr. 32, 38, 46 până la 52 fr.
- 1 Bucată de Olandă de Irlanda 58 de coți, de fr. 44, 58, 64 până la 86 fr.
- 1 Bucată de Olandă de Rumburg 62 de coți, de fr. 60, 65, 76 până la 92 fr.
- 1 Bucată Olandă de Bielefeld 62 de coți, de fr. 74, 85 până la 115 fr.
- 1 Toile de Bațiste 60 de coți, de fr. 120 până la 190 fr.
- 1 Bucată de Olandă de Rumburg de cercel într-o foaie 2 1/2 coți de lățime pentru 6 căeroșuri de fr. 42, 48 până la 56 fr.
- 1 Bucată de Pichet de erna 36 de coți de fr. 20 31 până la 46 fr.

ZESTRE COMPLETE, LINGERIE PENTRU OTELURI
cu prețuri mai ales reduse.

Singurul Deposit general pentru România
București, Calea Mogoșoaii, Palatul Dacia, vis-à-vis de Magasia D-nei A. Carissi.

PROSPECTUS
DE
L'Institution Française et Italienne
Dirigée par MESDAMES MAZZANTINI
9, Place d'Azeglio, FLORENCE.

Ces Dames, ayant quitté la France leur patrie après la guerre 70-71, ont fondé à Florence en 1873 une Institution Française et Italienne qui jouit de l'estime générale, et où les jeunes filles reçoivent une instruction aussi solide que brillante. Les directrices étant munies du diplôme supérieur et secondées par des professeurs distingués.

Dans cette Institution l'enseignement est divisé en 2 cours: cours élémentaire et cours supérieur. Chacun de ces cours comprend 2 classes et chaque classe est divisée en plusieurs sections. Selon son aptitude l'élève peut changer de section 2 fois par an.

Le prix de la pension pour les internes est de 1200 frs. par an, compris la musique, le dessin et la danse.

Des renseignements on peut avoir à l'imprimerie Thiel & Weiss qui ont visité l'Institution personnellement et où on peut voir le prospectus détaillé.

OPERILE MUSICALE
imprintate în edițiunea noastră

THIEL & WEISS, TYPOGRAFI
Strada Lipscani, palatul „Dacia”

	FR. C.
CONSTANTINESCU D., Souvenir de Zisin, Valse pour pianoforte	3
CARLSON C., Quatre morceaux Roumains, pour pianoforte	2
FLECHTENMCHER A., Muma lui Stefan, pentru o voce și piano	1 50
GEORGESCU TH., Două suspine, rom. pentru o voce și piano	1 40
„Sep, roum. națională, pentru o voce și piano	1 40
KRATOCHWIL A. K., Hora, Viță României pentru piano	1 40
MEDEK J. W., România, Quadrille de Concert pentru piano	4
MUSICESCO G., Rânduiala canănel pentru piano	6
STERN L., op. 10, Der Wunsch (Dorința) für Singst. und Clavierb.	3
„ op. 11, Lebewohl (Adio Moldova) Singst. und Clavierb.	1 50
„ op. 4, Grande Etude pour pianoforte	1 20
„ op. 17, Hora, Mariora pentru pianoforte	2
„ op. 18, Durerea mi este mare, Valse bril. pentru piano	2
„ op. 19, Visuri Ce de copil, Quadrille pentru piano	2
„ La Favorite, Schottisch pour piano	1 35
„ Ițik-Polka pentru piano	1
„ op. 20, Apele de la Văcărești, Schottisch pour piano	1 50
VIRUX E., Marche de Cavalerie pour piano	2

Tote aceste se vând cu rabat de 25%.